

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 5C/259/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315208379
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Kubjatková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5315208379.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca samosudkyňou Mgr. Andreou Kubjatkovou v právnej veci navrhovateľky: O. Y., V. X.XX.XXXX, L. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľky: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42176778, proti odporcovi: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, Pribinova 25, Bratislava, v konaní o neplatnosť Zmluvy o úvere a prísl., takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že zmluva o úvere číslo 508501933 zo dňa 22.2.2013 uzatvorená medzi navrhovateľkou a odporcom je neplatná.

Odporca je p o v i n n ý vydať navrhovateľke zo zmluvy o úvere číslo 508501933 ti dňa 22. 2. 2013 bezdôvodné obohatenie vo výške 614,-- € spolu s 5,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 614,-- € od 13.1.206 až do zaplatenia.

Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva.

U k l a d á sa odporcovi, aby v lehote 10. dní zaplatil Slovenskej republike trovy konania súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 136,-- €.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom došlým súdu dňa 14.9.2015 sa navrhovateľka domáhala určenia neplatnosti zmluvy o úvere č. 508501933 z 22.2.2013, vydania bezdôvodného obohatenia 614€ s 5,5% ročným úrokom z omeškania od 11.9.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnila tým, že uzavrela s odporcom zmluvu o úvere č. 508501933 dňa 22.2.2013 podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Odporcovi uhradila celkovo sumu 1314€, istinu 700€ preplatila o 614€. Zmluvu považuje za bezúročnú a bez poplatkov a zmluva je absolútne neplatná. Navrhovateľka je spotrebiteľkou a podlieha ochrane podľa občianskeho zákonníka a zákonov č. 129/2010 Z.z. a 250/2007 Z.z. a smerníc EÚ. V zmluve sú početné neprijateľné zmluvné podmienky. Uvádzajú sa v nej rozdielne údaje týkajúce sa výšky RPMN, v zmluve sa uvádza 36,73%, v dohode o plnení v splátkach 91,17%, podľa výpočtu je RPMN 305,74%, uvedené považuje za nekalú obchodnú prax, ktorá je neprijateľná. Ročná úroková sadzba je 39,15%, podľa výpočtu 97,13%, takýto úrok je neúnosne vysoký, v rozpore s dobrými mravmi a s poukazom na § 39 považuje zmluvu za neplatnú. Administratívny poplatok je úžerný, odporca zaň neposkytol žiadne reálne plnenie, je neprijateľný v zmysle § 53 ods. 1 občianskeho zákonníka. Úver je úžerný, preto odporuje dobrým mravom a je neplatný podľa § 39 občianskeho zákonníka. Dohoda o vyplnení zmenky umožňuje vypísať jednostranne výhodne pre odporcu, navrhovateľka nemala možnosť túto dohodu vo VOP ovplyvniť a táto dohoda spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Odplata je úžerná a spôsobuje neplatnosť zmluvy. Zmluva ako celok je neplatná aj pre množstvo neprijateľných

zmluvných podmienok. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia navrhovateľky je odôvodnený v celom rozsahu, či už súd posúdi zmluvu ako neplatnú alebo ako bez úročnú a bez poplatkov.

K návrhu sa dňa 14.1.2016 vyjadril odporca, ktorý uviedol, že sa nestotožňuje s názormi navrhovateľa. Zmluva ako celok nie je neplatná, neprijateľné podmienky môže súd vyhlásiť za neplatné, ale nie celú zmluvu. Navyše, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje iba na časť právneho úkonu, ktorú možno oddeliť od ostatného obsahu, je neplatnou iba táto časť. Podľa judikatúry je potrebné uprednostniť výklad zachovávajúci platnosť právneho úkonu, úmyslom strán je uzatvoriť platnú zmluvu. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-453/10. Navrhovateľka nemá naliehavý právny záujem na určení neplatnosti. RPMN je rôzna preto, že v zmluve platil odporca jednou splátkou, v dohode o plnení v splátkach je prepočítaná na úhradu 12 splátkami. Administratívny poplatok slovenské právo pripúšťa. V čase podpísania zmluvy neexistoval všeobecne záväzný predpis, ktorý by stanovoval maximálnu prípustnú výšku úrokov. U nebankových spoločností nemožno odvodzovať obvyklú výšku úroku od výšky úroku požadovaného bankou. K dohode o vyplnení zmenky uviedol, že slovenský právny poriadok je postavený na zákaze retroaktivity, zmluva o úvere je z 19.2.2013 a zákon vylučuje zmenku v spotrebiteľských vzťahoch od 1.5.2014. Nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia. Žiada návrh zamietnuť.

Dňa 1.2.2016 sa vo veci konalo pojednávanie, na ktorom sa zúčastnila navrhovateľka, odporca sa vopred ospravedlnil, vedľajší účastník sa ospravedlnil. Navrhovateľka uviedla, že úver splácala koľko mohla, potom zostala na materskej dovolenke, manžel prepustili z práce, zostala im iba jej materská 256€, iný príjem nemali. V lete 2015 jej prišlo, že má zaplatiť ešte asi 270€, išla za pánom, ktorý to má na starosti a ten jej uviedol, že má uhradiť až 940€ a v tej deň jej prišiel aj list od odporcu, v ktorom bola suma na zaplatenie 940€. Na otázku súdu, či vyzvala odporcu na úhradu žalovanej sumy uviedla, že nie. Keď nevedela, čo ďalej, kontaktovala vedľajšieho účastníka, ktorý jej spísal žalobu. Trvá na nej v celom rozsahu.

Súd vykonal dokazovanie celým spisovým materiálom najmä - podaniami účastníkov konania, súhlasom navrhovateľky so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, zmluvou o úvere č. 508501933, VOP odporcu, dohodou o plnení v splátkach, skenom z klientskej zóny webstránky odporcu, informáciou o úrokových mierach úverov, výpočtom ročného úroku a RPMN, rozsudkami Krajského súdu v Prešove čk. 3Co 89/2011, 5Co/219/2013-91, 3Co 3/2011, 4Co 15/2012-201, zápisnicou z pojednávania a dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom:

Dňa 22.2.2013 uzavreli navrhovateľka ako dlžník a odporca ako veriteľ zmluvu o úvere č. 508501933, v zmysle ktorej odporca poskytol navrhovateľke úver vo výške 700€, za poplatok vo výške 680€, ktorý tvorí úrok 39,15% ročne, tj. 274,05€ a administratívny poplatok vo výške 405,95€, celkovo mala navrhovateľka zaplatiť sumu 1380€. RPMN je vo výške 36,73€. Úver mala navrhovateľka zaplatiť v jednej splátke po 1380€ do 28.2.2014.

Dňa 22.2.2013 uzavreli navrhovateľka ako dlžník a odporca ako veriteľ dohodu o plnení v splátkach k zmluve o úvere č. 508501933, podľa ktorej sa dohodli na zmene zmluvy o úvere č. 508501933 tak, že navrhovateľka uhradí sumu 1380€ v 12 mesačných splátkach po 115€ od 28.3.2013, RPMN je 97,17€.

Zo skenu klientskej zóny webstránky odporcu súd zistil, že navrhovateľka na úver č. 508501933 uhradila sumu 1314€.

Súd aplikoval procesné ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. účinné ku dňu rozhodovania súdu:

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. účinného v čase rozhodovania súdu orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Ďalej súd aplikoval ustanovenia účinné ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere:

Podľa § 52 občianskeho zákonníka

(1)

Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2)

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

(3)

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4)

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 497 obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

Na účely tohto zákona sa rozumie

a)

spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,

b)

veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 41 občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 39 občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 451 ods. 1 občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 560 občianskeho zákonníka ak si zo zmluvy majú účastníci plniť navzájom, môže sa domáhať splnenia záväzku len ten, kto sám splnil svoj záväzok skôr alebo je pripravený ho splniť. I ten, kto je povinný plniť vopred, môže svoje plnenie odoprieť až do tej doby, keď bude poskytnuté alebo zabezpečené vzájomné plnenie, ak je plnenie druhého účastníka ohrozené skutočnosťami, ktoré nastali u druhého účastníka a ktoré mu neboli známe, keď zmluvu uzavrel.

Súd preskúmal zmluvu o úvere č. 508501933 z 22.2.2013 a mal za to, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko táto spĺňa definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. občianskeho zákonníka. Mal za to, že odporca je veriteľom podľa týchto zákonov, keď ide o právnickú osobu, ktorá poskytla úver v rámci svojho podnikania, keďže

z verejne dostupných údajov obchodného registra je zrejmé, že odporca má ako predmet podnikania okrem iného aj od roku 2001 poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Navrhovateľka je spotrebiteľom v zmysle uvedených zákonov, keďže ide o fyzickú osobu, ktorá je v zmluve identifikovaná bydliskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu. Je teda zrejmé, že odporca uzatvoril uvedenú zmluvu s navrhovateľkou ako s fyzickou osobou nepodnikateľom. Zo zmluvy o úvere pritom nijakým spôsobom nevyplýva, že by bol úver poskytnutý navrhovateľke na účely svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti ani nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, pričom nič nebránilo odporcovi zahrnúť do zmluvy aj údaj o tom, na aký konkrétny účel bol úver poskytnutý.

Na takto zistený skutkový stav aplikoval zákonné ustanovenie § 80 písm. c) O.s.p. a skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy, ktorú považoval za zmluvu spotrebiteľskú a dospel k záveru že je naliehavý právny záujem na určení neplatnosti celej zmluvy o úvere je daný, pretože navrhovateľka, ako spotrebiteľ, potrebuje mať vyriešenú otázku výšky jej skutočného dlhu resp. výšku bezdôvodného obohatenia.

Vzhľadom na posúdenie zmluvy o úvere ako zmluvy, na ktorú sa aplikujú ustanovenia o spotrebiteľských úveroch, súd preskúmal, či je táto zmluva platná. Zmluvné strany si dohodli úrokovú sadzbu vo výške 39,15% ročne, ktorá výška sadzby sedí aj po ručnom prepočítaní. Pokiaľ ide o zmluvne dojednaný úrok z poskytnutého úveru 39,15% ročne, súd takto dojednanú výšku úroku považuje sa dohodnutú v rozpore z dobrými mravmi, a toho dôsledkom je uzatvorená zmluva o úvere podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Aj keď občiansky zákonník neobsahuje legálnu definíciu pojmu dobré mravy, právna teória a ustálená súdna prax pod pojmom dobré mravy rozumie pravidlá morálneho charakteru, všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie, pričom tieto pravidlá ako súhrn určitých etických a kultúrnych noriem v spoločnosti sú všeobecne uznávané a je daný všeobecný záujem na ich rešpektovaní. Dojednanie úrokov zo spotrebiteľského úveru v miere 39,15% ročne, ktorá miera takmer trojnásobne prevyšuje priemernú mieru úrokov obdobných spotrebiteľských úverov poskytovaných bankami, poskytnutých v danom čase (14,38 % podľa štatistiky Národnej banky Slovenska), porušuje podľa súdu uvedené pravidlá morálneho charakteru, teda je v rozpore s dobrými mravmi. Súd nepovažoval za dôvodné tvrdenie odporcu, že nie je možné porovnávať úroky nebankových spoločností s bankami, nakoľko vychádzal z rozsudku Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011, podľa ktorého neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Súd porovnal dohodnutý úrok v zmluve o úvere s priemerným úrokom úverov poskytovaných bankami a mal za to, že tento podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú. Keďže dojednanie úrokov z úveru je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere, neplatnosť tohto dojednania pre rozpor s dobrými mravmi spôsobuje neplatnosť celej úverovej zmluvy podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na uvedené súd vyhovel návrhu v časti o určení neplatnosti úverovej zmluvy a určil, že zmluva o úvere číslo 508501933 zo dňa 22.2.2013 uzatvorená medzi navrhovateľkou a odporcom je neplatná.

Ďalej sa súd zaoberal otázkou, či sa odporca na úkor navrhovateľky bezdôvodne obohatil.

Bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. V citovaných ustanoveniach § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka je vyjadrená všeobecná zásada, že ten, kto sa na úkor bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Povinným, teda zodpovednostným subjektom na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, kto sa bezdôvodne obohatil a oprávneným subjektom, t.j. v prospech ktorého sa vydanie takéhoto obohatenia má uskutočniť je ten, na úkor koho bezdôvodné obohatenie vzniklo.

Vzhľadom na vyhlásenie zmluvy o úvere za neplatnú, je v zmysle § 457 občianskeho zákonníka každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Táto povinnosť je vzájomná a pri spôsobe vrátenia vzájomných plnení treba vychádzať z § 560. Navrhovateľka preukázala skenom z klientskej zóny stránky odporcu, že uhradila na zmluvu o úvere odporcovi sumu 1314€, ktoré tvrdenie súd považoval za nesporné medzi účastníkmi konania, vzhľadom na nerozporovanie sumy odporcom.

Odporca tak poskytol na základe zmluvy o úvere navrhovateľke sumu 700€ a navrhovateľka odporcovi na základe zmluvy o úvere zaplatila odporcovi sumu 1314€. Navrhovateľka už teda vrátila odporcovi plnenie zo zmluvy 700€ (v rámci zaplatených 1314€) a odporca je povinný vrátiť jej zvyšok jej plnenia vo výške 614€ ako rozdielu medzi sumou 1314€ a sumou 700€.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je v časti zaplataenia istiny 614€ právne dôvodný a má nárok voči odporcovi na zaplataenie sumy 614€ z titulu vydania bezdôvodného obohatenia a súd teda jej návrhu v časti zaplataenia istiny vyhovel v plnom rozsahu a zaviazal odporcu k zaplataeniu sumy 614€.

Podľa § 517 ods. 1 občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 občianskeho zákonníka ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 563 občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Pri povinnosti vrátiť druhému všetko, čo podľa neplatnej zmluvy dostal, účastníci majú možnosť dohodnúť sa o čase a spôsobe vrátenia toho, čo navzájom dostali. Ak k takejto dohode nedôjde, účastník zmluvy je povinný vrátiť to, čo dostal, v prvý deň po tom, čo ho druhý účastník o vrátenie požiadal v zmysle § 563. Pri riadnom a včasnom nesplnení povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie spočívajúcej v peňažnom dlhu spája ustanovenie § 517 občianskeho zákonníka nepriaznivý dôsledok vzniku omeškania na strane dlžníka s právom veriteľa požadovať okrem plnenia aj úroky z omeškania (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 29. marca 2001, sp. zn. 25 Cdo 2895/99). Súd vzhľadom na uvedené vyhovel návrhu navrhovateľky aj v časti o zaplataenie úroku z omeškania. Súd priznal úrok z omeškania v zákonnej výške 5,5% ročne z dlžnej sumy 614€, avšak nie od dňa 11.9.2015 ako žiadala navrhovateľka, ale až od dňa nasledujúceho po doručení žaloby odporcovi, nakoľko z dokazovania, konkrétne z výpovede navrhovateľky, že odporcu nevyzývala na vrátenie sumy 614€, mal súd preukázané, že až doručením žaloby odporcovi bol tento vyzvaný na vydanie bezdôvodného obohatenia dňa 12.1.2016 a do omeškania sa dostal nasledujúci deň, tj. 13.1.2016.

Podľa § 2 ods. 1. písm. a) poplatkového zákona poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

Podľa § 2 ods. 2 poplatkového zákona ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Podľa § 4 ods. 2 písm. za) poplatkového zákona od poplatku je oslobodený spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu.

Poplatníkom v konaní o určení neplatnosti právneho úkonu a v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) poplatkového zákona navrhovateľka, ktorá je ale v zmysle § 4 ods. 2 písm. za) poplatkového zákona od poplatku oslobodená, z tohto dôvodu súd navrhovateľke ako poplatníkovi nevyrubil súdny poplatok. Keďže navrhovateľka je od poplatku oslobodená a súd týmto rozsudkom jej návrhu vyhovel a odporca nie je od poplatku oslobodený, súd aplikoval § 2 ods. 2 poplatkového zákona a zaviazal odporcu k úhrade súdneho poplatku za konanie o určení neplatnosti právneho úkonu vo výške podľa položky 1 písm. b) sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a noviel a k úhrade súdneho poplatku za konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia sumy 614€, a to vo výške podľa § 7 ods. 11 v spojení s položkou 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. z. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a noviel, t.j. 36,50€.

Súd poplatok vypočítal zo základu 614€. SPOôlu súdny poplatok teda vo výške 136€. Súdny poplatok je odporca povinný zaplatiť v zmysle priloženého platobného predpisu.

Ak nebude súdny poplatok v určenej lehote zaplatený, bude ho súd vymáhať.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na plný úspech navrhovateľky v konaní a zaviazal pri vyhlásení rozsudku dňa 8.10.2015 odporcu zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Keďže navrhovateľ trovy konania nevyčísli a zo spisu nevyplýva, že by nejaké vznikli, súd v zmysle § 151 ods. 2 O.s.p. nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania a náhrady trov konania navrhovateľovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).